

Oponentní posudek diplomního projektu

Název práce: Český dům na Taiwanu

Student: Bc. Adam Brich

Vedoucí práce: MgA. Ondřej Císler, Ph.D.

Letní semestr 2020/21

Tématem diplomové práce je návrh českého domu v nejstarší čtvrti Taipei sestávající z Českého centra a Konzulátu České republiky. Individuální práci na studii předcházelo kolektivní zpracování rozsáhlého diplomního semináře nahlížející téma z pohledu místa, funkce, lokality a české i taiwanské identity.

Ještě než se budu věnovat navrženému domu, ráda bych ocenila práci s variantami, které jsou sice prezentovány jen na několika málo stránkách diplomního portfolia, dokládají ale prověřování hmotového, formálního a funkčního řešení hned na několika různých parcelách, což zcela jistě vedlo nejen k lepšímu pochopení stavebního programu, ale především urbanistické struktury této části Taipei.

Vybraná parcela protíná napříč jeden z městských bloků a pokračuje až k jeho rohu. Hlavní výzvou je šíře parcely. Autor na úrovni parteru navazuje svým návrhem na v místě tradiční motiv arkád a propojuje protilehlé ulice pasáží. Současně odstupuje od okolních domů všude tam, kde jsou na štítech okolních domů okna. V místě pasáže tak vniká ne příliš jasně vymezený prostor mezi sousedními domy a navrhovaným objektem. Odstupy vpouštějí do prostorů v hloubce parcely v různých místech denní světlo, pojednání štítových fasád, do kterých jsou otočeny reprezentativní části domu, ale zůstává nedořešeno.

Z parteru je možné vstoupit do čtyř různých částí domu – hospody, Českého centra, reprezentačních sálů a konzulátu. Toto uspořádání snad kromě hospody orientované do turisticky hojně navštěvované ulice vede k řešení, kdy jsou na úrovni přízemí pouze komunikační jádra, malé recepce a podél fasád z luxfer úzké, s pasáží paralelní chodby. Je škoda, že se tyto chodby nepodařilo eliminovat a plochu jim náležející spíše přičlenit k recepcím či využít pro reprezentativnější řešení nástupu na schodiště.

Jako ne zcela přesvědčivé ve vztahu ke zbytku domu vnímám uplatnění luxfer a jejich nejednotné návaznosti na nosné stěny, komunikační jádra a vstupy.

V části pod úrovní ulice je umístěno technické zázemí domu a dva reprezentativní sály. Díky dobrému prostorovému řešení má každý ze sálů své vlastní předsálí, což umožňuje využít oba prostory současně. Je ovšem škoda, že se nepodařilo komunikaci přímo propojit tyto sály se střešní zahradou nabízející výhledy na přilehlý chrám. Nevyužit zůstal také plný potenciál zasklení stropu multifunkčního sálu, které v tuto chvíli není včleněno do logiky stavby (to platí i o světlících do výstavního sálu propisujících se na úroveň střešní zahrady).

Fasáda domu i otvory ve stropních deskách odkazují k osobité rondokubistické tradici, aniž by autor spadal k anachronismu. Esteticky zdařilé jednotné měřítko fasádních prvků je ale vykoupeno potřebou jednotné konstrukční výšky všech podlaží, což je při tak pestrém stavebním programu opět nevyužitá příležitost.

I přes výše uvedené připomínky považuji projekt za kvalitně a přehledně zpracovaný. Oceňuji, že si autor z vybraných parcel vybral tu z užších, která přirozeně volala po neatřelém řešení a vyvolávala při tak komplexním stavebním programu mnohé komplikace. Po osobním představení diplomu věřím, že si je autor sám vědom, která místa by ještě zasloužila další péči.

Navrhuji ohodnocení projektu známkou B.

Ing. arch. Šárka Malošíková

V Praze dne 2. června 2021